

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mener, at disse omkostninger skal tilgodeses på en eller anden måde, skal det ikke foregå over statsbanernes regnskab, så må det foregå på anden måde. Det svarer til det, jeg før nævnte.

Jeg tror, jeg hermed har svaret på de spørgsmål, der er stillet. Spørgsmålet om et koncessioneret selskab er der vel ikke grund til at vende tilbage til, det har jeg omtalt mange gange her i salen. Den forhandling, der vil blive i udvalget, bliver jeg jo nok indblandet i, og dér kan vi så tale om de detaljer, der måtte være, og de spørgsmål, jeg ikke har besvaret tilstrækkelig grundigt eller måske ikke har haft tilstrækkelig grundlag for at kunne besvare her på stående fod.

Holmberg: De polemiske bemærkninger til mig, ministeren indledte med, synes jeg egentlig ministeren skulle holde sig for god til. Hvorfor komme med de overdrivelser, at jeg bare taler om at stille forslag, og så kunne jeg tage og stille forslag om nedlæggelse. Det var måske mere rimeligt at høre efter, hvad der blev sagt. Jeg sagde udtrykkeligt, at der var ingen, der tænkte på eller drømte om, at der skulle stilles forslag om nedlæggelse, men at jeg gjorde opmærksom på den udvikling, som har fundet sted. Dér troede jeg i øvrigt den højtærede minister og jeg var enige, også med hensyn til nedlæggelse af sidelinjer, det har vi da i alle tilfælde været før. Jeg er for øvrigt også enig med ministeren i en hel del af hans bemærkninger, hvad angår socialpolitik i forbindelse med DSBs taksater. Jeg tror, det var meget nyttigt, at vi fik de ting drøftet.

Men både det, jeg nævnte før om måske en anden form for ejerforhold, måske et koncessioneret selskab — hvad jo også hr. Lindberg engang var lidt inde på — og hele udviklingen mener jeg det ville være rimeligt og sagligt at drøfte med hinanden uden de forskellige overdrivelser, som vi en gang imellem møder.

Ministeren nævnede påstanden om monopol på Store-Bælt og tilbageviste den med harme: der var intet monopol. Det har ministeren selvfølgelig i teorien ret i, men vi ved jo, at i praksis forholder det sig på den

måde, at der er en form for monopol på Store-Bælt.

Med hensyn til det, jeg nævnte i første omgang om det store daglige underskud, synes jeg, det er rimeligere at drøfte det, når vi taler om hele den udvikling, som har fundet sted. Ministeren sagde i en anden forbindelse for et stykke tid siden, at han også så sådan på det, at hvis det var i dag, banerne skulle bygges, ville de nok ikke blive bygget.

Det med det store underskud tror jeg kan give anledning til en dyberegående trafikpolitisk overvejelse; for sandheden er jo, at trafikken spiller en større og større rolle i den samlede økonomi. Hvis vi ser på de sidste opgørelser — som jeg har fået for ganske nylig — og undersøger udviklingen fra 1950 til 1963 — det er de tal, vi har fået fra Landsforeningen for danske Vognmænd — så var forholdet mellem transporten med skib, bane og bil for den samlede godsmængde i 1950 i procenter 16-36-48. Går vi op til 1963, var de samme procenttal 7-14-79, og går vi længere op endnu og ser på den samlede godsmængde både ved persontrafik og godstrafik, er det muligt, at DSB bare råder over en 7-8 pct. af den samlede trafik.

Ja men, højtærede minister, skal dette virkelig ikke hænge sammen med den drøftelse, vi i øvrigt har med hensyn til underskuddet? Jeg synes, vi skal tage og kigge lidt nærmere på de ting, og uanset hvad parti vi tilhører, så må det da være et problem, vi skal have drøftet nærmere i udvalget, men også i øvrigt.

Arne Larsen: Det skal kun blive et par korte bemærkninger.

Jeg er da helt enig med den højtærede minister i, at man må stille sine krav såvel til ledelse som til alle øvrige medarbejdere i statsbanerne, og at det gælder om at få etableret det bedst mulige samarbejde mellem de ansattes organisationer og DSBs ledelse for at få udviklet et moderne og tidsvarende transportapparat. Jeg tror og håber da også på, at et sådant gensidigt tillidsforhold mellem ledelsen og de ansatte er ved at udvikle sig, og at man såvel i distriktet som på stationerne gennem samarbejdsudvalgene og de muligheder, man